

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque Casus Humanos In Sancta Quiete, Pace, Et Patientia Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...

Dietmer, Georg

Moguntiaë, 1674

Caput I. Tertia consideratio magnitudinis dolorum B. V. Mariæ ex unione & assimilatione passionis ipsius cum passionibus Salvatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

tantus malefactor tantum hoc medio
consecutus sit salutis beneficium.

DIES MARTIS.

Pater tuus, & ego dolentes quæreba-
mus Te. *Lucæ 2.*

CAPUT I.

*Tertia consideratio magnitudinis dolorum B.
V. MARIÆ ex unione & assimilatione
passionis ipsius cum passionibus
Salvatoris.*

Tot, tantique dolores patientis Do-
mini JESU fuere, quod apprimè
nosti Parthenophile, ut non ambigant
complures Doctores eos infernalibus
comparare suppliciis, juxta illud *Psalm.*
Dolores inferni circumdederunt me. Simile
quid de dolorosa Matre tuâ astruunt
comprimis graves, & eruditi scriptores;
videturque ipsa Virgo testari, cum in-
quit *Cant. 1. Nigra sum, sed formosa, sicut
tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.*
Hæc siquidem verba Carthusianus pa-
tien-

tienti Virgini aptans, sic scribit allo-
 quens Dominam: *Nigra eras sicut taber-
 nacula Cedar, quia tunc cum stabas juxta cru-
 cem reputabaris vilis, iniqua, deformis, sicut
 impiissimi seductoris Mater infelix; cum esses
 pulchra instar pellium Sâlononis, & cœlisformi
 pulchritudine perornata, assimilata decori pa-
 cifici viri, qui extendit cœlum sicut pellem.*
 Quibus verbis innuit Dionysius, Vir-
 ginem dolorosam simul deformitatem
 ac nigredinem inferorum cum pulchri-
 tudine, ac gaudio Beatorum in cœlo
 conjunxisse, dum staret, ac mœstissima
 doleret juxta crucem; ait enim *nigra
 sum sicut tabernacula Cedar, hoc est adustio-
 rum,* quorum nomine damnatorum tor-
 menta capi possunt. Dolores itaque
 tristissimæ Virginis tanti fuerunt, ut
 iudicio quorundam excefferint crucia-
 tus quantumvis acerbissimos purgan-
 tium animarum, imo damnatorum tor-
 menta æquârint, ut docere videtur S.
 Bernardin. apud Salaz. *super prædicta ver-
 ba cantie. in expositione de B.V. accommo-
 datque Dei Matri juxta crucem stanti,
 ac doloris gladio transfixæ verba psal-*

morum 87. & 93. *vita mea inferno appropinquavit. Et illa: paulo minus habitasset in inferno anima mea.* Vide *Christ. Vegæ Theologiam Marianam.* Porro omnium dolorum istorum etsi complures causæ fuerint, inter illas tamen, si non præcipua, ex primis saltem cense-ri potest summa illa, & inexplicabilis unio afflictissimæ Matris cum afflictissimo filio obrationem maternitatis, vi-
 cujus arctissimi nexus omnes dolores Christi erant communes Matri. Hinc S. Hieronymus apud *Conuelt fol. 292. Quot læsiones in corpore Christi, tot vulnera in corde Matris; quot clavi perforantes, quot idus percutientes, & carnem rum-
 pentes, tot sagittæ per oculos intrantes, & to-
 tum cor, & Virginis animam vulnerantes.* Et S. Anselmus apud eundem: *Ô Domina quot fontes lacrymarum dicam erupisse de pudicissimis oculis tuis, euis attenderes unicum fi-
 lium tuum, innocentem coram te flagellari, liga-
 ri, mactari, & carnem de carne tua ab impiis crudeliter diffecari? Ex quo arctissimo insuper nexu Matris cum filio tantus præterea doloris sensus in castissimis visce-*

visceribus Virginis exortus est, quantus
 ex nulla divisione, sive solius continui,
 sive animæ & corporis possit exoriri.
 Unio enim illa & amicitia quæ animæ
 intercedit cum suo corpore, vel continui
 ad suas partes, etsi ingens sit, collata ta-
 men cum unione animæ Virgineæ ad
 animam talis, ac tanti filii non modo in
 comparationem venire non potest, sed
 pro nihilo prorsus existimanda, hæc
 enim supernaturalis est, illa naturalis;
 hæc ascendit ad fines divinitatis, illa
 naturæ finibus continetur: hinc anima
 MARIE incapax fuisset tot, tantorum-
 que dolorum, nisi divinitus ad eos fe-
 rendos elevata fuisset, quod aperte
 designant SS. PP. testimonia, quæ velut
 gemens columbula Parthenophile me-
 ditaberis. S. Bernardinus tom. 1. serm. 61.
 a. 3. c. 2. *Tantus fuit dolor Virginis, quod si
 in omnes creaturas, quæ dolorem pati possunt
 divideretur, omnes subito interirent.* S. Ber-
 nardus serm. 25. in Cant. *Est etiam sagitta
 electa amor Christi, quæ Mariæ animam non
 modo confixit, sed etiam pertransiit, ut nul-
 lam particulam vacuum in virginali pectore*

relinqueret, sed toto corde, tota anima, tota virtute diligeret. Ex quo facile colligis propter summam unionem omnes Christi dolores intensissime persensisse DEI Matrem. Præclare ad rem nostram D. Ubertinus: sicut ipsa (Dei Mater) per solam gratiam Redemptoris, ipsum Redemptorem genuit; sic per eandem gratiam, dolorem suæ mentis plenissimè sola participavit. Eleatrix enim gratia quæ ipsam ad dignitatem Matris elegerat, totam ad compassionem filii morientis impellebat. Ut immentos præterea dolores SS. Matris tuæ penitus animo imprimas Parthenophile, considera, firmiterque apud animum tuum statue, Christi passionem ac sanctissimos ejus dolores tantos fuisse, quantos damnata per peccatum Adami, humana conditio sigillatim in unoquoque potuisset, & pati debuisset. Unde inexplicabilis rursus dolorum magnitudo in Dei Matre provenit, nam à Domino JESU spinis coronato, quot spinæ caput filii, tot vulneribus cor Virginis transfodiebant. Et sicut Christus tanquam caput Ecclesiæ, & tanquam princeps causa
ope-

operabatur salutem humani generis, torrentem imo rectius oceanum passionum & dolorum ex hauriens; sic Virgo tanquam proxima Christo, & ut eam appellat Bernard. collum capiti immediate connexum, cooperatrix nostræ salutis, & mediatrix nostra, tot tantisque acerbis & afflictionum oneribus, tantaque concurrantium malorum patientiâ, ea sibi munera, ac cœlestia charismata comparare debebat, quæ in hominum genus, præsertim Parthenophilos suos deinde effunderet, ut vere mare amaritudinis exstiterit: & vide sis num hoc satis apertis verbis expresserit jam supra D. Ubertinus *cita. à Convelt. pag. 893.* sic ergo inquit: *Ab aliquibus dicitur, quod illi dolores fuerunt in corde JESU à Divinâ Sapientiâ immissi; & quia divina sapientia videns infinitatem culpæ, & offensionum, etiam tantum dolorem requirebat, ut plena, & abundans satisfactio earundem daretur; & quia nulla creatura poterat in tantam dolorum mensuram nisi per unionem Divini suppositi dilatari in summo: ideo debebat hominem assumere in unitate per-*

sonae, ut ex tali unione assumptam naturam ad illius inestimabilis mensurationis receptandam capturam proveheret. Et deinde concludit: Tantum enim dolorem Christus debuit assumere tanquam caput Ecclesiae, & tantum debuit illi sapientia divina infundere, quantum sufficeret ad praedicta omnia bona conquirenda ex eius passione. Pergit deinde ad propositum nostrum Parthenoph. his verbis: sicut ergo fuit in Christo homine, sic & in ipsius Matre, quod ad illam immensurabilem mensuram dolorum JESU supra omnem creaturam spiritu sancto influente accessit, quantum status maternae pietatis, dignitas participationis Jesu, & naturae consortium requirebat. Et ideo Beatam Virginem tantum replevit in summo Deus Christi doloribus, quantum omnis creatura non posset capere materiali statu non eveda. Ita & B.V. ipsi magis condoluit, quia ipsa videbat, quod omnium dolores in se portabat; imo sicut ipse fuit omnium Redemptor; ita fuit ipsa omnium mediatrix, excusatrix, & advocata omnium peccatorum. Et ideo cum esset ipsa advocata mundi, tantum dolorem spiritus sanctus infudit ejus visceribus, quantum sufficiebat omnium electorum genitrici,

ci, ad

eī, ad excusandam mundi ingratitude; quia durā morte sic expellebat de sua fabrica suum authorem, qui ad ipsos eruendos de faucibus mortis, de sinu Patris advenerat servilem assumendo naturam. Unde ipsa pro se, & pro toto mundo, digne Deo morienti, & de se genito exhibebat lamentum. Atque hoc demum, nisi fallor, genuinum videtur esse fundamentum, quod complures, qua sanctitate, qua eruditione nobilissimi Patres astruunt, omnem nobis salutem, ipsamque beatitudinem per Virginem concedi. Arnoldus Carnot. *serm. de laud. V.* sic Virginem alloquitur: *Erat tunc una Christi, & tua voluntas, unumque holocaustum: ambo pariter offerebatis DEO, tu in sanguine cordis, ille in sanguine carnis, unde communem in mundi salute cum illo effectum quoque obtinisti.* S. Germanus *orat. de Zona: Nullus est, qui salvus fiat, nisi per te O sanctissima: Nullus est qui liberetur a malis, nisi per te O purissima! nemo est cui donum concedatur? nisi per te O honestissima.* Maria itaque Mater tua Parthenophile Salvatorem nostrum in procuranda hominum salute, quodammodo adjuva-

bat; justioreque titulo Adjutorium Christi dici potest, ac debet, quam primi parentis Eva. Hinc præclare omnino Hugo Charen. in *Psal. 9.* Hæc, inquit, est adjutorium Altissimi, quia juvat eum ad salvandum genus humanum, inde de ipsa vere dicitur *Gen. 2.* faciamus ei adjutorium simile sibi. Neque est cur hoc criticus quidam, forte non sat catholico loquendi modo consonum arbitretur, si enim *1. Cor. 3.* Paulus recte dixit: *Dei sumus adjutores,* eo quod cum divinâ gratiâ hominum salutem impense quæreret, cur id non longe meliore verioreque titulo de dolorosa nostra Virgine dixerimus? quæ nos tanta dolorum vehementiâ sub cruce à moriente Jesu filios suscepit, & Deo peperit. Felix iterumque felix mi Parthenophile, qui in adjutorio hujus Virginis habitas! qui enim habitat in adjutorio altissimæ Domine, in Dei cæli protectione commorabitur. *Rich. à S. Laurent. Lib. 2. de laud. V. p. 1.* Sunt crede mihi Angeli sancti in procuranda nostra salute adjutores, nosque tuentur, ac protegent; Verum nec dolores nostra causa,
 vel

vel lacrymas norunt effundere, nec aliqua desolatione afficiuntur; sed semper vident faciem Patris, qui in cœlis est; Maria autem acerbissimos cruciatu sustinuit. Sunt sane cœteri beatarum sedium incolæ pro nobis intercessores, sed hi omnes si uni Virgini comparentur, omnino parum, aut nihil videntur efficere, condiderat animalia Deus in paradiso, omnesque creaturas reliquas, easque omni ornatu, & splendore decoras, sed tamen in omnibus iis non inveniebatur adiutorium simile Adamo. O singularis prorsus gratia Virginis, nulli alteri creaturæ concedenda! Nimirum misericordiæ Mater Patrem misericordiarum juvit, & in fugandis, evertendisque hominum hostibus sola opem Deo ferre censetur, sola *adiutorii* nomen promeretur. Quid retribuam tibi Domine Jesu pro tantis tuis doloribus, me ut servulū redimeres toleratis? quid rependam sputis, colaphis, calumniis, cœterisque injuriis, quibus me vilissimum mancipium in libertatem vendicasti? Quid sacratissimis

mis

mis tuis vulneribus, quid aridissimæ
 linguæ pro me felle & aceto potæ? Eheu!
 dulcissime frater, clamat sanguis tuus
 pro me in cœlum! eheu suavissime JE-
 SU, unice dilecte cordis mei, inter cru-
 ciatus, vepres, spinas & flagella! Quid
 rependam amatori, qui eligit pro me
 mori? *Tu delevisi chirographum decreti,*
quod erat contrarium mihi, & ipsum tulisti de
medio, affigens illud cruci, Tu expoliasti prin-
cipatus, & potestates. Coloss. 2. Eheu Do-
 mine Jesu miser, & egenus quid repen-
 dam tantis tuis erga me amoribus? So-
 quere cor meum intra me, dic Jesu tuo
 Salvatori, non aliud, hoc solum: Domi-
 ne tu scis, quia amo te. Quis ergo me
 separabit à charitate Jesu? non præte-
 rita, non instantia, non futura, nō mors,
 non infernus, non aliquid aliud. Patien-
 tissime Jesu ure, seca, divide, scinde,
 amore tui patiens ero, Tu enim amor
 meus crucifixus es. Sed nunc O mœ-
 stissima, O dolorum tantorum gladio
 transfossa Mater mea, nam & tuis quid
 rependam amorosis & amarissimis do-
 loribus, quibus salutem meam cooperata
 es?

es? quid sanguineis illis lacrymis, quid
mœstissimo cordi, quid tristissimis auri-
bus, quid castissimis visceribus, quæ
tot cruciatuum tormentis propter me
vilissimum peccatorem contremuerunt?
Nam & tu impetrafti deletionem chirogra-
phi diaboli, signata per Ester, quæ litteras A-
man fecit irritari. Rich. lib. 4. de laud. V. Tu
Virgo es pudicissima, quæ chirographum abo-
levisti decreti, & protoparentum abstulisti op-
probrium, mœrenti sæculo stillicidia gratiæ ir-
rorasti, & ipsum sæcunda ditasti fruge, tu per-
eunti mundo (michi) & aquarum diluvio in-
undantē portum salutis aperuisti. Quid tibi
Domina servulus abjectissimus repen-
dam. Ah utinam scindatur cor meum
ense ac mucrone, qui sanctissimum tuum
pectus pertransivit! Nolo, nolo, Ma-
ter audire, filius tuus nisi sim & filius
dolorum; tuis doloribus ab infantia
consecrato, utinam vel modicum te-
cum perpeti liceret! O mœstissima Ma-
ter, recordare omnium cruciatuum
tuorum, & exerce me tibi, qualiscuncq;
sim, tuum tamen filium, sed per passio-
nem filii tui Jesu, & per dolorosam com-
pas-

pas-

passionem tuam te rogat humillimus peccator, gratiam & constantiam in omnibus adversis mihi obtine, O dulcis, O clemens, eo piissima Virgo Maria!

CAPUT II.

Patientia colenda ex amore & compassione dolorosæ Matris Dei in afflictionibus animi, quales sunt: Tentatio, ariditas, scrupuli, molestæ turbationes &c.

Quam devotæ animæ gaudium afferat Parthenophile conscientia quieta & tranquilla, breviter expressit magnus ille doctor spiritus Thom. Kemp. devotissimis hisce verbis: *Habe bonam conscientiam, & semper habebis lætitiā.* Expressit & S. Augustinus ad Fratres in eremo ser. 10. hisce verbis *O felix conscientie puritas! O felix Sanctæ conscientie jucunditas, quæ vermem interioremem excludis, quæ à carcere doloris liberat rationem, quæ ab omni immunditia purgas mentem! O mens sancta, O paradysus deliciarum, variis bonorum operum virgultis consita, variisque virtutum floribus*